

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Izabela Dehmel

Protokolant: prot. sąd. Izabela Kozińska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Regionalnej w Poznaniu Piotra Hermana

po rozpoznaniu w dniu 24 sierpnia 2018 r. na rozprawie

sprawy **S. N.**

ur. (...) w P.

syna R. i E. zd. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 05.04.2001r., sygn. akt **V K 528/01**, za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k., popełnione 08.12.2000r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby, karę grzywny z art. 33 § 2 k.k. w wysokości 30 stawek dziennych po 100 zł każda, orzeczono: dozór kuratora sądowego, obowiązek powstrzymywania się od używania środków odurzających; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 02.12.2004r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 12.08.2005r. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od 08.12.2000 r. do 05.04.2001r.,

II. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 05.05.2004r., sygn. akt **IV K 821/04**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione 01.02.2004r., na karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 miesięcy z zobowiązaniem skazanego do wykonywania nieodpłatnej kontrowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, orzeczono: zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, 200 zł niewiązki na cele społeczne; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 27.06.2005 r. zamieniono skazanemu niewykonaną karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności,

III. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20.01.2006r., sygn. akt **IV K 2352/04**, za przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w lutym 2003r., na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda; 10.05.2006r. wykonano karę grzywny,

IV. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.05.2009r., sygn. akt **VI K 1428/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 21.10.2009 r., sygn. akt IV Ka 1366/09, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie między 03.01.2008r. a 07.01.2008 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 07.01.2008r. do 08.01.2008r., orzeczono przepadek dowodów rzeczowych,

V. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt **XVI K 3/10**, za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., popełnione 17.02.2005r., na: karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny z art. 33 § 2 k.k. w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 29.04.2005r. do 02.06.2005r., od 22.06.2005r. do 13.07.2005r., od 16.12.2006r. do 29.03.2007r., od 13.02.2009r. do 07.04.2009r., od 19.09.2010r. do 29.11.2010r.,

VI. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010r., sygn. akt **III K 331/10**, za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 01.10.2009r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

VII. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt **III K 861/09**, za przestępstwo z art. 282 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w lipcu 2007 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności, przestępstwo z art. 245 k.k., popełnione w nocy 2/3.09.2007 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek dowodu rzeczowego; postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 20.04.2011 r. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 29.11.2010r. do 30.12.2010r.,

VIII. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt **III K 1271/09**, za przestępstwo art. 224 § 2 k.k. i art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 13.02.2009r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione 13.02.2009r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, nawiązki na rzecz pokrzywdzonych, przepadek dowodu rzeczowego,

IX. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt **III K 209/12** za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 18.06.2007 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

X. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31.05.2012 r. sygn. akt **XVI K 10/12**, w którym połączono którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi w punktach IV, V, VII i VIII i wymierzoną karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy od dnia 29.04.2005 r. do 02.06.2005 r., od 22.06.2005 r. do 13.07.2005 r., od 16.12.2006 r. do 29.03.2007 r., od 07.01.2008 r. do 08.01.2008 r., od 13.02.2009 r. do 07.04.2009 r., od 19.09.2010 r. do 29.11.2010 r., od 29.11.2010 r. do 30.12.2010 r., od 11.07.2013 r. do nadal,

XI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt **III K 188/08** za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 31.12.2010r. do 08.02.2011r.

orzeka w ten sposób, że:

1. Rozwiązuje węzeł kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wobec skazanego wyrokami opisanymi w punkcie VII i VIII części wstępnej wyroku.

2. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396) łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie IV (Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.05.2009r., sygn. akt VI K 1428/08),V (Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt XVI K 3/10),VII (Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt III K 861/09), VIII (Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt III K 1271/09) i IX (Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt III K 209/12) i wymierza skazanemu S. N. **karę łączną 7 (siedmiu) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

3. Na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k. – w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015r. w zw. z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20.02.2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (DZ. U. z 2015r., poz. 396)

łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami opisanymi w punkcie VI (Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010 r., sygn. akt III K 331/10) i XI (Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt III K 188/08) i wymierza skazanemu S. N. **karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.**

4. Na podstawie art. 63 §1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 2 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

- w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31.05.2012r. sygn. akt XVI K 10/12 od dnia 29.04.2005r. do 02.06.2005r., od 22.06.2005r. do 13.07.2005r., od 16.12.2006r. do 29.03.2007r., od 07.01.2008r. do 08.01.2008r., od 13.02.2009r. do 07.04.2009r., od 20.04.2010r. do 30.12.2010r., od 08.06.2012r. do 11.09.2012r., od 11.07.2013r. do nadal,

- w sprawie Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt III K 209/12 od dnia 11.09.2012r. do 11.07.2013r.

5. Na podstawie art. 63 §1 k.k. w zw. z art. 577 k.p.k. na poczet wymierzonej w punkcie 3 kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności:

- w sprawie Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010r., sygn. akt III K 331/10 od dnia 08.02.2011r. do 08.06.2012r.,

- w sprawie Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt III K 188/08 od dnia 30.12.2010r. do 08.02.2011r.

6. Na podstawie art. 576 §1 k.p.k. wyroki podlegające połączeniu w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym podlegają odrębnemu wykonaniu.

7. Na podstawie art. 624 k.p.k. zwalnia skazanego z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Poznaniu kosztów sądowych w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

SSO Izabela Dehmel

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 10 lipca 2018r. skazany S. N. wniósł o wydanie wyroku łącznego i objęcie wyrokiem łącznym w ramach pierwszej kary łącznej kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.05.2009r., sygn. akt VI K 1428/08, wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt XVI K 3/10, wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt III K 861/09, wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt III K 1271/09 i wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt III K 209/12 oraz w ramach drugiej kary łącznej kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010r., sygn. akt III K 331/10 i wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt III K 188/11.

Sąd, działając z urzędu – w myśl przepisów art. 569 § 1 i 2 k.p.k. i art. 570 k.p.k. – ustalił, że S. N. skazany został następującymi wyrokami:

XII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 05.04.2001r., sygn. akt **V K 528/01**, za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k., popełnione 08.12.2000r., na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 4 lat tytułem próby, karę grzywny z art. 33 § 2 k.k. w wysokości 30 stawek dziennych po 100 zł każda, orzeczono: dozór kuratora sądowego, obowiązek powstrzymywania się od używania środków odurzających; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 02.12.2004r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności;

postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 12.08.2005r. zaliczono skazanemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od 08.12.2000 r. do 05.04.2001r.,

XIII. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 05.05.2004r., sygn. akt **IV K 821/04**, za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione 01.02.2004r., na karę ograniczenia wolności w wymiarze 6 miesięcy z zobowiązaniem skazanego do wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin miesięcznie, orzeczono: zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, 200 zł nawiązki na cele społeczne; postanowieniem Sądu Rejonowego w Poznaniu z 27.06.2005 r. zamieniono skazanemu niewykonaną karę ograniczenia wolności na zastępczą karę 90 dni pozbawienia wolności,

XIV. Sądu Rejonowego w Poznaniu z dnia 20.01.2006r., sygn. akt **IV K 2352/04**, za przestępstwo z art. 191 § 2 k.k. i art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w lutym 2003r., na karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 10 zł każda; 10.05.2006r. wykonano karę grzywny,

XV. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.05.2009r., sygn. akt **VI K 1428/08**, zmienionego wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z 21.10.2009 r., sygn. akt IV Ka 1366/09, za przestępstwo z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w okresie między 03.01.2008r. a 07.01.2008 r., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 07.01.2008r. do 08.01.2008r., orzeczono przepadek dowodów rzeczowych,

XVI. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt **XVI K 3/10**, za przestępstwo z art. 280 § 2 k.k., popełnione 17.02.2005r., na: karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, karę grzywny z art. 33 § 2 k.k. w wysokości 100 stawek dziennych po 10 zł każda, zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 29.04.2005r. do 02.06.2005r., od 22.06.2005r. do 13.07.2005r., od 16.12.2006r. do 29.03.2007r., od 13.02.2009r. do 07.04.2009r., od 19.09.2010r. do 29.11.2010r.,

XVII. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010r., sygn. akt **III K 331/10**, za przestępstwo z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 01.10.2009r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności,

XVIII. Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt **III K 861/09**, za przestępstwo z art. 282 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w lipcu 2007 r., na karę 3 lat pozbawienia wolności, przestępstwo z art. 245 k.k., popełnione w nocy 2/3.09.2007 r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono przepadek dowodu rzeczowego; postanowieniem Sądu Rejonowego Poznań – Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z 20.04.2011 r. zaliczono skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od 29.11.2010r. do 30.12.2010r.,

XIX. Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt **III K 1271/09**, za przestępstwo art. 224 § 2 k.k. i art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 13.02.2009r., na karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., popełnione 13.02.2009r., na karę 1 roku pozbawienia wolności, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierzono skazanemu karę łączną 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonej, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat, nawiązki na rzecz pokrzywdzonych, przepadek dowodu rzeczowego,

XX. Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt **III K 209/12** za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione 18.06.2007 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

XXI. Wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31.05.2012 r. sygn. akt **XVI K 10/12**, w którym połączono którym połączono kary jednostkowe pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wskazanymi w punktach

IV, V, VII i VIII i wymierzoną karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okresy od dnia 29.04.2005 r. do 02.06.2005 r., od 22.06.2005 r. do 13.07.2005 r., od 16.12.2006 r. do 29.03.2007 r., od 07.01.2008 r. do 08.01.2008 r., od 13.02.2009 r. do 07.04.2009 r., od 19.09.2010 r. do 29.11.2010 r., od 29.11.2010 r. do 30.12.2010 r., od 11.07.2013 r. do nadal,

XXII. Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt **III K 188/11** za przestępstwo z art. 62 ust. 3 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 31.12.2010r. do 08.02.2011r.

Skazany S. N. jest obywatelem polskim, synem R. i E. zd. K., urodził się (...) w P.. Jest kawalerem, ojcem nieletniego dziecka, które pozostaje na jego utrzymaniu. Skazany ma wykształcenie średnie ogólnokształcące, bez wyuczonego zawodu. Do czasu osadzenia skazany utrzymywał kontakt z byłą partnerką i ich dzieckiem, łożył na utrzymanie małoletniej.

Z opinii o skazanym, sporządzonej w myśl art. 571 § 1 k.p.k. dla potrzeb niniejszego postępowania wynika, że S. N. w warunkach izolacji więziennej przebywa od dnia 22.04.2010r., karę odbywał w Zakładzie Karnym we W., następnie w Areszcie Śledczym w O.. z uwagi na zastosowanie wobec niego środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania w związku z oskarżeniem o udział w okresie od 20.07.2011r. do 19.12.2017r. w zorganizowanej grupie przestępczej zajmującej się handlem narkotykami na terenie Zakładu Karnego we W. Obecnie wobec skazanego nie jest stosowany środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania.

Zachowanie skazanego podczas całego pobytu jest zróżnicowane, był on 64 razy nagradzany regulaminowo za wyróżnianie się dobrym zachowaniem, przestrzeganie obowiązujących przepisów, wykonywanie prac nieodpłatnych i 14 razy karany dyscyplinarnie m. in. za wnoszenie głośnych okrzyków, nielegalne kontaktowanie się z innymi osadzonymi, dwukrotnie za odmowę poddania się badaniu na obecność środków odurzających lub substancji psychotropowych w moczu, ujawnienie w rzeczach osadzonego ukrytych w pojemniku z ketchupem banknotów i urządzenia elektronicznego Pendrive. Nie stosowano względem niego środków przymusu bezpośredniego, nie dokonywał aktów agresji i autoagresji. Wobec przełożonych skazany nie zawsze przyjmuje postawę regulaminową, zdarzają się zachowania roszczeniowe i aroganckie. Relacje ze współosadzonymi układa na zasadach podkulturowych z uwagi na przynależność do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Podczas pobytu w ZK W., w okresie od 30.09.2013 r. do 18.09.2014 r. był zatrudniony w charakterze bibliotekarza, jednakże został wycofany z zatrudnienia dyscyplinarnie z uwagi na odmowę poddania się badaniu na obecność środków odurzających lub substancji psychotropowych. Aktualnie pozostaje bez zatrudnienia. U skazanego nie stwierdzono uzależnienia od substancji psychoaktywnych. W okresie od 01.12. do 31.12.2011r. ukończył program resocjalizacji z zakresu przeciwdziałania uzależnieniom „Życie w trzeźwości”, na zajęcia chodził systematycznie, prezentował pozytywną postawę. Ponadto w okresie od 23.03 do 30.05.2012r. uczestniczył w programie resocjalizacji sprzyjającym przygotowaniu do readaptacji społecznej „Komputer i ja” oraz brał udział w zajęciach w ramach programu resocjalizacji sprzyjającemu przygotowaniu do readaptacji społecznej w zakresie przeciwdziałania agresji w oparciu o Trening Zastępowania Agresji ART. Uczestniczył w całym cyklu, w stopniu dobrym wykorzystał ich ofertę, aktywnie uczestniczył w zajęciach. S. N. nie podlega kształceniu, karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, czas wolny przeznaczana na czytanie książek, systematycznie korzysta z zajęć z zakresu kultury fizycznej i sportu. W stosunku do prowadzonego trybu życia i popełnionych przestępstw deklaruje umiarkowany krytycyzm.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyroków: k. 10 – 43, 44, 47 – 51, 52 – 55, 56, 58, 61, 62 – 65, 66 – 67, znajdujących się w aktach głównych;
- postanowienia w przedmiocie zaliczenia w sprawie sygn. III K 1271/09 k. 57, postanowienia w przedmiocie zaliczenia w sprawie sygn. XVI K 3/10 k. 59 – 60;
- danych o karalności z Krajowego Rejestru Karnego k. 41 – 43;

- opinii o skazanym wraz z danymi o orzeczeniach i osadzeniach k. 8 – 9, 36 – 39;
- akt sprawy sygn. XVI K 10/12 i III K 209/12.

Dokumenty powyższe ujawniono na rozprawie w trybie art. 393 § 1 i 2 k.p.k. i art. 394 § 1 i 2 k.p.k. w całości bez ich odczytywania.

Okoliczności faktyczne niniejszej sprawy pozostawały całkowicie bezsporne i wynikały ze wskazanych powyżej dokumentów, których wiarygodność i prawdziwość danych w nich zawartych nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane, a i Sąd Okręgowy nie znalazł żadnych podstaw, by uczynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W związku ze zmianą od 1 lipca 2015r. przepisów ustawy Kodeks karny, w tym przepisów rozdziału IX odnośnie kary łącznej, na wstępie zaznaczyć należy, że przepisy art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015r. o zmianie ustawy – Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015r., poz. 396) uregulowały kwestię tzw. intertemporalną, to jest wyłączyły stosowanie przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, a więc przepisów dotyczących nowych zasad orzekania kary łącznej w wyroku łącznym do spraw, w których połączeniu podlegałyby wyłącznie kary prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 20 lutego 2015r. Zgodnie z tym przepisem – przepisów rozdziału IX ustawy Kodeks karny, w brzmieniu nadanym ustawą nowelizującą Kodeks karny, nie stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, chyba że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy. Ocena czy zachodzi taka potrzeba, powinna zostać dokonana według znowelizowanych przepisów rozdziału IX Kodeksu karnego. Jeżeli zatem zgodnie z tymi przepisami należałoby połączyć karę orzeczoną prawomocnie po 30 czerwca 2015r. z karą (karami) orzeczonymi prawomocnie przed tą datą, to należy na podstawie art. 4 § 1 k.k. rozstrzygnąć czy stosować dalej przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w nowym brzmieniu, czy też w brzmieniu obowiązującym do dnia 1 lipca 2015r. (vide: postanowienie SA we Wrocławiu z dn. 31.05.2016r. II AKz 124/16, OSAW 2016/3/345).

Powyższe oznacza, że przepisy art. 85 i następne k.k. w nowym brzmieniu obowiązującym od 1 lipca 2015r. nie mają zastosowania w niniejszej sprawie do skazanego S. N., ponieważ wszystkie wyroki zapadły i uprawomocniły się przed wejściem w życie przepisów art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu. Tym samym stwierdzić należy na wstępie, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można wyłącznie stosować przepisy art. 85 k.k. i następne w starym brzmieniu, tj. obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015r.

Warunki do orzeczenia kary łącznej według przepisów obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015r. zostały określone w art. 85 k.k. i następne k.k. Zgodnie z przepisem art. 85 k.k. karę łączną orzeka się wówczas, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Zawarty w art. 85 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa (vide: uchwała 7 sędziów SN - zasada prawna z dn. 25.02.2005r., sygn. I KZP 36/04, OSNKW 2005/2/13). Nadto – jak wskazał Sąd Najwyższy w uzasadnieniu powołanej uchwały – możliwe jest wystąpienie nie tylko jednego zbiegu realnego, ale i dalszych, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 85 k.k. Jednakże nawet przy kolejnych zbiegach obejmujących drugą, trzecią, itd. grupę przestępstw, zawsze wyjściowym punktem odniesienia będzie pozostawał ten chronologicznie „pierwszy wyrok”, zamykający kolejne „grupy przestępstw” pozostających w zbiegu. Oceny zbiegu realnego dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuszcza się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków), czy przed nim (nimi).

Analiza wyroków wydanych wobec S. N. nakazuje przyjąć, iż wskazane powyżej warunki do orzeczenia kary łącznej w wyroku łącznym spełnione zostały w stosunku do przestępstw i kar pozbawienia wolności wymienionych w punktach: IV (Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.05.2009r., sygn. akt VI K 1428/08), V (Sądu

Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt XVI K 3/10), VII (Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt III K 861/09), VIII (Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt III K 1271/09) i IX (Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt III K 209/12).

Sąd Rejonowy Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu wydał wyrok w sprawie VI K 1428/08 w dniu 12.05.2009r. (został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 21.10.2009r., sygn. akt IV Ka 1366/09) (pkt IV), na mocy którego skazał S. N. za czyn z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 64§ 1 k.k. popełniony w okresie pomiędzy 3 stycznia 2008r., a 7 stycznia 2008r. Zanim jednak został wydany ww. wyrok skazujący, skazany popełnił w dniu 17 lutego 2005r. czyn z art. 280 § 2 k.k. objęty wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt XVI K 3/10 (został utrzymany w mocy wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 12.04.2012r., sygn. akt II AKa 53/12) (pkt V), następnie w lipcu 2007r. czyn z art. 282 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w nocy z 2 na 3 września 2007 r. czyn z art. 245 k.k. - objęte wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt III K 861/09 (pkt VII), następnie w dniu 13 lutego 2009r. czyn z art. 224 § 2 k.k. i art. 160 § 1 k.k. i art. 157 § 1 k.k. i art. 157 § 2 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. oraz w tym samym dniu (13.02.2009r.) czyn z art. 178a § 1 k.k. - objęte wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt III K 1271/09 (pkt VIII) oraz w dniu 18 czerwca 2007r. czyn z art. 297 § 1 k.k. i art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. - objęte wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30.05.2012r., sygn. akt III K 209/12 (pkt IX).

Wskazane powyżej przestępstwa skazany popełnił zanim zapadł wobec niego wyrok skazujący, co do któregośkolwiek z tych przestępstw. Czyny objęte ww. pięcioma wyrokami (pkt IV, V, VII, VIII, IX) pozostają zatem, w tzw. zbiegu realnym, o którym mowa w art. 85 k.k. Jednocześnie, we wskazanych wyrokach orzeczono wobec S. N. kary tego samego rodzaju, tj. kary pozbawienia wolności i to bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Wobec powyższego, w punkcie 2 wyroku, Sąd połączył kary pozbawienia wolności wymierzone S. N. w sprawach: Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.05.2009r., sygn. akt VI K 1428/08 (pkt IV), Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 22.03.2010r., sygn. akt XVI K 3/10 (pkt V), Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 30.12.2010r., sygn. akt III K 861/09 (pkt VII), Sądu Rejonowego Poznań – Stare Miasto w Poznaniu z dnia 31.03.2011r., sygn. akt III K 1271/09 (pkt VIII) i Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30.05.2012r., sygn. akt III K 209/12 (pkt IX).

Kolejnym „pierwszym” wyrokiem jaki zapadł wobec skazanego jest wyrok Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010r., sygn. akt III K 331/10 (pkt VI) na mocy którego S. N. został skazany za czyn z art. 291 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełniony w dniu 01 października 2009r. Czyn osądzony wyrokiem Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt III K 188/11 (pkt XI) popełniony został w dniu 20 kwietnia 2010r., a więc przed wydaniem wyroku w sprawie sygn. III K 331/10.

Wobec powyższego, w punkcie 3 wyroku, Sąd połączył kary pozbawienia wolności wymierzone S. N. w sprawach: Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010 r., sygn. akt III K 331/10 (pkt VI) i Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt III K 188/11 (pkt XI).

Przechodząc do rozważań odnośnie miarkowania wymiaru kary łącznej przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 86 § 1 k.k. Sąd, wymierzając karę łączną, ma wyznaczone granice jej wymiaru. Granicę dolną stanowi najwyższa z wymierzonych kar, natomiast granicę górną stanowi suma kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa. Z powyższego wynika, że kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, że kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałaby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (vide: wyrok SN z dn. 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić skazanemu oczekiwaną przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować

jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115). Owszem normatywna istota regulacji dotyczącej kary łącznej sprowadza się do stworzenia podstaw do racjonalnego i humanitarnego stosowania kar (art. 3 k.k.) w wypadku popełnienia przez tego samego sprawcę kilku przestępstw. Jednak nie można zapomnieć, iż kara łączna jest orzekana wobec sprawcy, który popełnił dwa lub więcej przestępstw, a to z kolei jest istotnym czynnikiem prognostycznym przemawiającym za orzeczeniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (vide: wyrok SA w Łodzi z dn. 20.10.2001r., II Aka 154/01, Prok. i Pr. 2002r., z. 4, poz. 26).

Orzekając karę łączną w warunkach wyroku łącznego, Sąd winien kierować się względami, jak przy orzekaniu kary łącznej w wypadku jednoczesnego osądzenia kilku czynów. Trzeba przy tym pamiętać, iż wymierzając karę łączną nie można poddawać ponownej analizie i uwzględniać okoliczności, które legły u podstaw wymiaru poszczególnych kar jednostkowych. Sąd powinien natomiast przede wszystkim rozważyć czy pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu, zachodzi ścisły związek przedmiotowo – podmiotowy (vide: postanowienie SN z dn. 07.10.2002r., II KK 270/02) oraz bliskość czasowa. Winno się nadto uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno – prewencyjne i generalno – prewencyjne.

Analizując związki łączące realnie zbiegające się przestępstwa trzeba pamiętać, że im większa łączność przedmiotowa i bliskość czasowa zachodzi pomiędzy poszczególnymi przestępstwami lub wtedy, gdy jedno z pozostających w zbiegu przestępstw zdecydowanie dominuje nad pozostałymi kara łączna winna być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji (zob. P. Kardas, w Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s.1137).

Wysokość kary łącznej uzależniona jest jednak nie tylko od bliskości podmiotowej i przedmiotowej popełnionych przestępstw, lecz również od rodzaju i rozmiaru wyrządzonej w mieniu szkody, pobudek i sposobu działania sprawcy, jego właściwości i warunków osobistych, sposobu życia przed wkroczeniem na drogę przestępstwa i późniejszego jego zachowania (vide: wyrok SN z dn. 05.02.1980 r., OSNPG 1980/11/139).

Ponadto, niezależnie od możliwości zastosowania przy wymiarze kary łącznej zasady pełnej absorpcji, asperacji, jak i zasady pełnej kumulacji, oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny..., s.1137 op. cit.). Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (vide: postanowienie SN z dn. 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

Mając na uwadze powyższe rozważania należy stwierdzić, że w niniejszej sprawie odnośnie kar pozbawienia wolności połączonych w pkt 2 wyroku Sąd był uprawniony do wymierzenia S. N. kary łącznej w granicach od 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar podlegających łączeniu z wyroków XVI K 3/10 oraz III K 1271/09) do 13 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności (suma kar jednostkowych orzeczonych w wyrokach: VI K 1428/08, XVI K 3/10, III K 861/09, III K 1271/09, III K 209/12), natomiast w odniesieniu do kar pozbawienia wolności połączonych w pkt 3 wyroku kary łącznej w granicach od 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności (najwyższa z kar podlegających łączeniu z wyroku III K 331/10) do 1 roku i 10 miesięcy (suma kar jednostkowych orzeczonych w wyrokach III K 331/10 i III K 188/11).

Oceniając związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną jak w pkt 2 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. akt VI K 1428/08, XVI K 3/10, III K 861/09, III K 1271/09, III K 209/12 stwierdzić należy, że przedmiot ochrony osądzonych

wymienionymi wyrokami przestępstw nie jest tożsamy (4 przestępstwa przeciwko mieniu tj. z art. 284 § 2 k.k., art. 280 § 2 k.k., art. 282 k.k., art. 288 § 1 k.k., art. 286§1 k.k., przestępstwo przeciwko życiu i zdrowiu tj. z art. 160 § 1 k.k., art. 157 § 1 k.k., art. 157 § 2 k.k.), przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów tj. z art. 270 §1 k.k., przestępstwo przeciwko wymiarowi sprawiedliwości tj. z art. 245 k.k., przestępstwo przeciwko działalności instytucji państwowych i samorządu terytorialnego tj. z art. 224 § 2 k.k., przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji tj. z art. 178a § 1 k.k.), co sprzeciwiało się zastosowaniu zasady absorpcji przy wymiarze kary łącznej, a przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji bliżej kumulacji. Ponadto odległość czasowa popełnionych przez skazanego przestępstw była znaczna, bowiem zostały popełnione na przestrzeni od dnia 17 lutego 2005 r. do dnia 13 lutego 2009r. Brak zbieżności czasowej także przemawiał za zastosowaniem przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady asperacji, bliżej kumulacji.

Oceniając, natomiast związki zachodzące między realnie zbiegającymi się przestępstwami, które objęto karą łączną jak w pkt 3 części rozstrzygającej wyroku łącznego, czyli między przestępstwami osądzonymi w sprawach o sygn. akt III K 331/10 i III K 188/11 stwierdzić należy, że czyny te były wymierzone przeciwko różnym dobrom chronionym prawnie (przestępstwo opisane w ustawie z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz przestępstwo przeciwko mieniu), nadto popełnione zostały w kilkumiesięcznej odległości czasowej tj. w dniu 01.10.2009r i 20.04.2010r., co również przemawiało za zastosowaniem zasady asperacji bliżej kumulacji.

Rozstrzygając o wysokości kar łącznych Sąd Okręgowy miał również na względzie proces resocjalizacji skazanego. Zgodnie z art. 571 § 1 k.p.k. Sąd, wydając wyrok łączny, bierze pod uwagę zarówno zachowanie się skazanego w okresie odbywania kary, jak i jego warunki rodzinne, zdrowotne i majątkowe, przede wszystkim zaś etap procesu resocjalizacji, na jakim znajduje się skazany. Jak wynika z opinii Aresztu Śledczego w O.. postawa skazanego prezentowana w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności jest zróżnicowana, był on wielokrotnie nagradzany lecz również czterdnastokrotnie karany dyscyplinarnie, nadto wobec przełożonych nie zawsze przyjmuje postawę regulaminową. Podkreślić należy przy tym, że wszystkich przewinień dyscyplinarnych S. N. dopuścił się już po wydaniu wyroku łącznego w sprawie sygn. XVI K 10/12, a więc po dniu 31.05.2012r. (z opinii o skazanym wydanej na potrzeby wyroku łącznego w sprawie sygn. XVI K 10/12 wynika, że nie był karany dyscyplinarnie), co wskazuje, że czasookres odbywania kary pozbawienia wolności nie wpływa pozytywnie na zachowanie skazanego, a wręcz przeciwnie rodzi zachowania nieregulaminowe i wskazuje na małe zaangażowanie skazanego w proces resocjalizacji i brak faktycznej zmiany kształtującej pozytywny stosunek do przestrzegania prawa. Co więcej, pozytywne zachowanie skazanego winno stanowić regułę w warunkach izolacji penitencjarnej, a nie wyjątek skutkujący nadmiernym premiowaniem.

Wskazać należy również, że S. N. deklaruje przynależność do podkultury więziennej. Chociaż do chwili obecnej nie odnotowano żadnych negatywnych skutków wynikających z tego faktu, to jednak przynależność do podkultury przestępczej już z samego założenia sprzeciwia się regulaminowi odbywania kary pozbawienia wolności, zatem prognozuje dalszy negatywny stosunek do obowiązującego prawa (vide: postanowienie SA w Krakowie z dn. 31.07.2009r., sygn. akt II AKzw 641/09, LEX nr 533970). Udział skazanego w podkulturze więziennej musi być zatem oceniony negatywnie przy ocenie przesłanek wpływających na wymiar kary łącznej w wyroku łącznym (vide: wyrok SA w Katowicach z dn. 25.02.2011 r., sygn. akt II AKa 438/10, LEX nr 846486). Powyższa okoliczność stanowi, zatem element przemawiający przeciwko zastosowaniu zasady absorpcji przy ustaleniu wymiaru kary łącznej w niniejszej sprawie.

Biorąc pod uwagę wnioski opinii o skazanym, umiarkowany krytycyzm w stosunku do popełnionych przestępstw, jak również fakt, że przebywa on w warunkach izolacji więziennej przez okres ponad ośmiu lat (od 22.04.2010r.) uznać należało, że na obecną chwilę proces resocjalizacji nie został zakończony z pozytywnym skutkiem. W okolicznościach niniejszej sprawy zdaniem Sądu z dużą ostrożnością należy podchodzić i oceniać zmiany zachodzące i uzewnętrzniane w zachowaniu skazanego, jeżeli chodzi o postępy w procesie resocjalizacji, co sprzeciwia się zastosowaniu zasady pełnej absorpcji przy wymiarze kar łącznych.

Ponadto wskazać trzeba, że wielokrotna karalność S. N. wpływa zdecydowanie negatywnie na ocenę społecznego niebezpieczeństwa sprawcy i wskazuje na wysoki stopień jego demoralizacji, co z kolei wskazuje na konieczność

zapewnienia odpowiednio długiego okresu resocjalizacji S. N., a tym samym ochrony społeczeństwa przed osadzonym. Także wzgląd na prewencję generalną, czyli kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa wymaga, aby kara wymierzona sprawcy pozostawała w odczuciu społecznym adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów i do stopnia ich karygodności.

Biorąc zatem pod uwagę całokształt okoliczności w przedmiotowej sprawie, Sąd uznał za słuszne i sprawiedliwe, zastosowanie zasady asperacji – bliżej zasady kumulacji – odnośnie opisanych w pkt 2 i 3 sentencji wyroku zbiegu przestępstw i w konsekwencji na tej zasadzie wymierzył skazanemu S. N. karę łączną 7 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2 wyroku) oraz karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 3 wyroku).

Takie ukształtowanie kar łącznych czyni zadość wymogom prewencji indywidualnej w stosunku do skazanego, jak i wymogom oddziaływania społecznego, raz jeszcze podkreślając nieopłacalność popełnienia przestępstw. Orzekając takie kary łączne Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności mające wpływ na jej wymiar, czyniąc zadość wymaganiom ustawowym i wymaganiom ugruntowanego orzecznictwa. W ocenie Sądu orzeczone kary łączne i związana z nimi dolegliwość nie przekracza stopnia winy sprawcy, uwzględnia stopień szkodliwości społecznej czynów, osiągnięte cele zapobiegawcze i wychowawcze, spowoduje motywację skazanego do zmiany postępowania w przyszłości, jak również uwzględnia potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, wpływając na przekonanie, że przestępstwo nie uchodzi bezkarnie, lecz spotyka się ze sprawiedliwą karą. Sąd nie uwzględnił wniosku skazanego odnośnie zastosowania zasady pełnej absorpcji, ponieważ skazany nie zasługuje na takie premiowanie, jako sprawca niepoprawny, który nie potrafił wykorzystać szansy, jaką otrzymał w wyroku orzekającym karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania (w sprawie sygn. V K 528/01), a następnie czynów w sprawach VI K 1428/08, , III K 861/09, III K 1271/09, III K 331/10 i III K 209/12 dopuścił się w warunkach recydywy. W tym kontekście twierdzenia, że obecnie skazany wykorzysta daną mu szansę w razie orzeczenia kary łącznej z zastosowaniem pełnej absorpcji, brzmią głośno i nie przekonują, tym samym jedynie kary łączne w orzeczonym wymiarze spełnią zdaniem Sądu swoje cele w zakresie prewencji indywidualnej i ogólnej. Wobec dotychczasowego sposobu życia skazanego brak jest bowiem zdaniem Sądu przesłanek do uznania, że w przypadku zastosowania wobec skazanego wyjątkowej zasady absorpcji, będzie to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary i zapobieganie jego powrotowi do przestępstwa. Byłoby to niewątpliwie niesłuszne premiowanie sprawcy popełniającego więcej przestępstw, sprzeczne z zasadami wymiaru kary i niesprawiedliwe w odczuciu społecznym. Podkreślić należy, że skazany popełniał kolejne przestępstwa pomimo uprzedniej karalności. Oznacza to, że nie respektował on obowiązującego porządku prawnego, lekceważył wydane wobec niego wyroki skazujące i jego drogą życiową było popełnianie kolejnych przestępstw.

W wyroku łącznym, Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. w związku z art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej w punkcie 2 wyroku kary łącznej 7 lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 31.05.2012r. sygn. akt XVI K 10/12 od dnia 29.04.2005r. do 02.06.2005r., od 22.06.2005r. do 13.07.2005r., od 16.12.2006r. do 29.03.2007r., od 07.01.2008r. do 08.01.2008r., od 13.02.2009r. do 07.04.2009r., od 20.04.2010r. do 30.12.2010r., od 08.06.2012r. do 11.09.2012r., od 11.07.2013r. do nadal,

- Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 30 maja 2012r., sygn. akt III K 209/12 od dnia 11.09.2012r. do 11.07.2013r.

Na poczet orzeczonej w punkcie 3 wyroku kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności zaliczył także skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:

- Sądu Rejonowego Poznań - Nowe Miasto i Wilda w Poznaniu z dnia 12.10.2010r., sygn. akt III K 331/10 od dnia 08.02.2011r. do 08.06.2012r.,

- Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 02.12.2013r., sygn. akt III K 188/08 od dnia 30.12.2010r. do 08.02.2011r.

Jednocześnie kary orzeczone w wyrokach wskazanych w punktach od I do III nie mogły zostać połączone. Wynika to z faktu, że do chwili wydania wyroku z dnia 5.04.2001r. przez Sąd Rejonowy w Poznaniu, sygn. akt V K 528/01 skazany popełnił jedno przestępstwo (objęte przedmiotowym wyrokiem), natomiast kolejne czyny zabronione S. N. popełnił w lutym 2003r. (wyrok IV K 2352/04) oraz w dniu 1 lutego 2004 r., (wyrok IV K 821/04). Przestępstwa te nie zostały przedzielone wyrokiem skazującym co do któregokolwiek z nich, a zatem pozostają w tzw. zbiegu realnym (art. 85 k.k.). Jednakże, za przedmiotowe przestępstwa wymierzono skazanemu kary różnego rodzaju tj. za pierwszy wskazany czyn karę grzywny, za drugi czyn karę ograniczenia wolności, a zatem kary niepodlegające łączeniu, w związku z czym kary z wyroków wskazanych w punktach II i III nie mogły zostać połączone.

Nadto, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił skazanego od obowiązku zapłaty kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, a orzeczenie takie podyktowane jest odbywaniem przez skazanego kary pozbawienia wolności oraz brakiem zatrudnienia i majątku.

SSO Izabela Dehmel

ZARZĄDZENIE

Proszę:

1. Notować uzasadnienie w kontrolce uzasadnień.
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć skazanemu z pouczeniem oraz dodatkowo z pouczeniem, że zgodnie z art. 446§1 k.p.k. apelacja od wyroku sądu okręgowego powinna być sporządzona i podpisana przez obrońcę, zatem skazany może ustanowić obrońcę z wyboru lub, gdy nie ma obrońcy z wyboru, może żądać, aby wyznaczono mu obrońcę z urzędu, jeżeli w sposób należyty wykaże, że nie jest w stanie ponieść kosztów obrony bez uszczerbku dla niezbędnego utrzymania siebie i rodziny, a w przypadku złożenia wniosku o ustanowienie obrońcy z urzędu termin do wniesienia apelacji ulega zawieszeniu na czas rozpoznania wniosku o przyznanie pomocy prawnej.
3. Za 14 dni, z apelacją lub wnioskiem o ustanowienie obrońcy z urzędu.

Poznań, dnia 10.09.2018r.

SSO Izabela Dehmel